ÚŘEDNÍ LIST
Československé republiky

Částka 34. V Praze dne 9. dubna 1957. Cena 60 haléřů.

OBSAH.

(73. a 74.). 73. Směrnice státního úřadu sociálního zabezpečení pro posuzování invalidity a částečné invalidity.

74. Směrnice Ústřední správy vodního hospodářství o jakosti povrchových vod v recipientech.

Úřední sdělení: Územní změny v kraji Liberec. — Konkurs rektorátu Českého vysokého učení technického v Praze na místa profesorů a docentů — Konkurs rektorátu Českého vysokého učení technického v Praze na místo odborného asistenta pro stavební konstrukce. — Konkurs rektorátu vysoké školy železniční v Praze na místo docenta technické fysiky. — Konkurs rektorátu vysoké školy strojní v Liberci na místa odborných asistentů.

73.

Směrnice
státního úřadu sociálního zabezpečení

ze dne 28. března 1957

pro posuzování invalidity a částečné invalidity.

Vyhláškou č. 250/1956 Ú. l. vyhlásil státní úřad důchodového zabezpečení zásady stanovené vládou pro posuzování invalidity a částečné invalidity pro účely důchodového zabezpečení (pojištění). K zajištění jednotného postupu při provádění těchto zásad vydává státní úřad sociálního zabezpečení v dohodě s ministerstvy zdravotnictví a národní obrany a s Ústřední radou odborů podle § 4 odst. 4 vyhlášky č. 250/1956 Ú. l. (dále jen „vyhláška") tyto směrnice:

I.

Hlavní zásady.

1. Podle zákona č. 55/1956 Sb., o sociálním zabezpečení, jsou zaměstnanci při trvalém poklesu pracovní schopnosti a při splnění ostatních zákonných podmínek důchodově zabezpečeni důchodem invalidním a částečným invalidním důchodem. Invalidní důchod je určen zaměstnanci, na němž společnost se zřetelem k trvalému zhoršení jeho zdravotního stavu již nepožaduje, aby pokračoval v zaměstnání. Částečný invalidní důchod je určen zaměstnanci, od něhož společnost ještě očekává, že bude ve prospěch celku pokračovat ve společensky účelné práci přesto, že pro trvalé zhoršení zdravotního stavu může dosáhnout na svém pracovišti zpravidla jen podstatně nižšího výdělku. Předpokladem přiznání invalidního důchodu nebo částečného invalidního důchodu je zjištění invalidity nebo částečné invalidity posudkovou komisí sociálního zabezpečení.

2. Podmínkou invalidity ve smyslu § 1 vyhlášky již není — na rozdíl od dřívějšího právního stavu — vznik skutečné hospodářské újmy. Byly však zpřísněny podmínky rozhodné pro určování zdravotního stavu tak, že při jejich splnění je současně skutečná ztráta výdělku do té míry pravděpodobná, že další zaměstnání bude jen výjimkou. Při tomto zaměstnání půjde pak zpravidla jen o nežádoucí vypětí sil; proto byl opuštěn požadavek skutečné ztráty výdělku. Podmínky invalidity v novém pojetí jsou tedy pro zaměstnance přísnější než dosavadní podmínky invalidity podle § 63 odst. 1 a 3 dříve platného zákona o národním pojištění, avšak mírnější než dosavadní podmínky invalidity podle § 63 odst. 5 téhož zákona, neboť se již nepožaduje neschopnost k jakékoli výdělečné činnosti.

3. Předpokladem částečné invalidity ve smyslu § 2 vyhlášky je — stejně jako dosud —, že nastal podstatný pokles výdělku, který je v příčinné souvislosti se změnami ve způsobu nebo druhu zaměstnání (pracovní činnosti) vyvolanými trvalým zhoršením zdravotního stavu zaměstnance (družstevníka). Tyto změny mohou spočívat v ulehčení pracovních podmínek v dosavadním zaměstnání (zkrácení pracovní doby, rozmnožení nebo prodloužení pracovních přestávek a pod.) nebo v záměně tohoto zaměstnání za jiné, které klade nižší požadavky na zaměstnance. Za částečně invalidního bude však pokládán i zaměstnanec (družstevník), který sice nepotřebuje takové změny v zaměstnání (v pracovní činnosti) ani nemá podstatný pokles výdělku (odpracovaných jednotek), jehož zdravotní stav je však tak zhoršen, že zaměstnanec (družstevník) je nucen při normálním způsobu života překonávat tolik nesnází, že v porovnání se zdravým zaměstnancem (družstevníkem) jsou jeho obecné životní podmínky značně ztíženy.

4. Podmínkou invalidity družstevníka i osoby samostatně hospodařící je neschopnost vykonávat jakoukoli soustavnou výdělečnou činnost. Podstatný pokles výdělku, který je předpokladem částečné invalidity, se u družstevníka v § 2 odst. 2 vyhlášky blíže určuje se zřetelem k průměru odpracovaných pracovních jednotek v posledních 3 kalendářních letech. Jednot-

livě hospodařící rolník se podle § 2 odst. 4 vyhlášky považuje za částečně invalidního jen při podstatném poklesu pracovní schopnosti následkem pracovního úrazu (nemoci z povolání).

5. Invalidita manželky (§ 3 odst. 1 vyhlášky) se pro účely přiznání důchodu manželky posuzuje podle stejných zásad jako dosud. Invalidita vdovy (§ 3 odst. 2 vyhlášky), pokud je podmínkou nároku na vdovský důchod, vyžaduje zdravotní stav tak nepříznivý, že činí vdovu neschopnou vykonávat jakékoli zaměstnání přiměřené jejím schopnostem. Invalidita pro účely přiznání sociálního důchodu a důchodu vdoveckého (§ 3 odst. 3 vyhlášky) se posuzuje v podstatě stejně, jak tomu bylo dosud u sociálního důchodu podle předpisů o národním pojištění.

II.

Výklad některých pojmů.

6. Zhoršením zdravotního stavu (§§ 1 a 2 vyhlášky) se rozumí nepříznivý zdravotní stav, který nastal během zaměstnání (pojištění) nebo do dvou let po výstupu z něho a který spočívá v trvalém poklesu tělesných nebo duševních sil proti stavu, který zde byl při vstupu do zaměstnání (pojištění). Nepříznivý zdravotní stav, který u pracovníka byl již v době vstupu do zaměstnání (pojištění), sám o sobě neodůvodňuje invaliditu ani částečnou invaliditu, pokud nenastalo jeho zhoršení během zaměstnání (pojištění). **Na příklad:** Měla-li posuzovaná osoba před vstupem do zaměstnání nebo pojištění amputováno po úrazu dolní končentinu v polovině stehna nebo měla-li vybočení a zkřivení páteře anebo upravenou (kompensovanou) srdeční vadu, pak tento nepříznivý zdravotní stav neodůvodňuje invaliditu nebo částečnou invaliditu.

Podmínka trvalého zhoršení zdravotního stavu je však splněna, jestliže původní choroba nebo vada, s níž zaměstnanec (pojištěnec) vstoupil do zaměstnání (pojištění), se během zaměstnání (pojištění) zhoršila a toto zhoršení je trvalé, i když není takového stupně, že by samo o sobě odůvodňovalo invaliditu nebo částečnou invaliditu. Se zřetelem k požadavku, aby zdravotní stav byl posuzován souhrnně, je v tomto případě třeba přihlédnout též k původní chorobě nebo vadě, s níž zaměstnanec (pojištěnec) vstoupil do zaměstnání (pojištění). **Na příklad:** U osoby, která měla před vstupem do zaměstnání amputováno dolní končetinu v polovině stehna, dojde k následným chorobným změnám na kyčelním kloubu této končentiny nebo na páteři; u osoby, která měla před vstupem do zaměstnání vybočení a zkřivení páteře, dojde během zaměstnání pro stlačení plic a z toho vyplývající přetěžování pravého srdce k nedostatečnosti (insuficienci) dechové a srdeční činnosti; u osoby, které před vstupem do zaměstnání měla upravenou srdeční vadu, dojde během zaměstnání k poruše úpravy srdeční vady (dekompensace).

Podmínka trvalého zhoršení zdravotního stavu je splněna i tehdy, jestliže k původní chorobě nebo vadě, s níž zaměstnanec (pojištěnec) vstoupil do zaměstnání (pojištění), přidruží se během zaměstnání (pojištění) další choroba nebo vada, která by nebyla sama o sobě uznána za takové zhoršení zdravotního stavu, jež odůvodňuje invaliditu nebo částečnou invaliditu, avšak souhrn chorobných změn může invaliditu nebo částečnou invaliditu způsobit. **Na příklad:** U osoby, která měla před vstupem do zaměstnání amputováno dolní končetinu v polovině stehna, přidruží se během zaměstnání vleklý katar průdušek s mírnou rozedmou plic, která má za následek dušnost; u osoby, která měla před vstupem do zaměstnání vybočení a zkřivení páteře, přidruží se během zaměstnání vleklý chorobný stav zažívacího ústrojí; u osoby, která před vstupem do zaměstnání měla upravenou srdeční vadu, přidruží se během zaměstnání choroba kloubů obou dolních končetin, která ztěžuje chůzi; u osoby, která měla před vstupem do zaměstnání zvětšenou štítnou žlázu, došlo v zaměstnání k dalšímu zvětšení tak, že vznikly těžkosti tlaku na sousední orgány (dýchací a polykací) nebo zvětšená štítná žláza se změnila v toxickou strumu.

7. Soustavným výdělečným zaměstnáním (§ 1 odst. 1 vyhlášky) se rozumí zaměstnání vykonávané v pracovním poměru zaměstnaneckém, které zakládá jeho pojistnou povinnost v nemocenském pojištění zaměstnanců; za soustavné zaměstnání se tedy nepovažuje zaměstnání příležitostné ve smyslu § 6 zákona č. 54/1956 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců.

8. Soustavnou výdělečnou činností (§ 1 odst. 2 a 3 vyhlášky) se rozumí každá pracovní činnost, která zakládá pojistnou povinnost v důchodovém pojištění družstevníků a osob samostatně hospodařících a spolupracujících členů jejich rodin.

9. Zdravotní stav posuzovaného je výkonem soustavného výdělečného zaměstnání (činností) vážně zhoršován (§ 1 vyhlášky) tehdy, jestliže pracující má tak závažnou nemoc nebo vadu, že podle poznatků lékařské vědy by neměl vykonávat žádné soustavné výdělečné zaměstnání (činnost). **Na příklad:** Vážně zhoršuje svůj zdravotní stav osoba, která vykonává soustavné výdělečné zaměstnání a má aktivní tuberkulosu některého orgánu nebo má vleklý zánět ledvin s trvalou nedostatečnou činností ledvin, po případě oběhových orgánů, anebo má výduť srdečnice, po případě srdečního svalu.

10. Přiměřené zaměstnání (§ 2 odst. 1 vyhlášky) je zaměstnání v pracovním poměru zaměstnaneckém, které není pracujícímu zcela cizí a odlehlé jeho dosavadnímu zaměstnání a na něž pracující stačí svými tělesnými a duševními schopnostmi se zřetelem k dovednostem, vědomostem a zkušenostem získaným přípravou k zaměstnání v závodech nebo studiem na školách všech stupňů, déle trvajícím výkonem zaměstnání, po případě výcvikem nebo školením pro nové zaměstnání, takže výkon tohoto zaměstnání je s hlediska společnosti účelný. **Na příklad:** Za přiměřené zaměstnání je považovat pro učitele zaměstnání administrativního pracovníka, pro vedoucího Pramene zaměstnání prodavače, pro inženýra na stavbě zaměstnání inženýra v projekční kanceláři.

11. Přiměřené zaměstnání méně kvalifikované [§ 2 odst. 1 písm. b) vyhlášky] je zaměstnání v pracovním poměru zaměstnaneckém, na něž pracující stačí svými tělesnými a duševními schopnostmi, které však při porovnání s dosavadním zaměstnáním klade menší požadavky na dovednost, vědomosti a zkušenosti, po případě odpovědnost pracujícího. **Na příklad:** Za přiměřené zaměstnání méně kvalifikované je považovat pro strojvůdce zaměstnání strojního zámečníka, pro hlavního účetního zaměstnání pomocného účetního, pro zámečníka zaměstnání výdejce nástrojů.

12. Zaměstnání je zcela nepřiměřené dřívějším schopnostem a společenskému významu dosavadního

zaměstnání [§ 1 odst. 1 písm. c) vyhlášky], jestliže je pracujícímu zcela cizí a odlehlé jeho dosavadnímu zaměstnání a není-li v něm dostatečně využito dřívějších schopností pracujícího, takže s hlediska společnosti není účelné ani hospodárné, aby pracující takové nepřiměřené zaměstnání vykonával. Dřívějšími schopnostmi zaměstnance se rozumí jak vrozené tělesné a duševní schopnosti, tak i dovednosti, vědomosti a zkušenosti, získané před trvalým zhoršením zdravotního stavu přípravou k zaměstnání v závodech nebo studiem na školách všech stupňů, po případě déle trvajícím výkonem zaměstnání. **Na příklad:** Za zcela nepřiměřené zaměstnání je považovat pro jemného mechanika zaměstnání pomocného dělníka na stavbě, pro učitele zaměstnání hlídače aut, pro inženýra chemie zaměstnání obsluhovače benzinového čerpadla.

13. Za zvlášť ulehčené pracovní podmínky (§ 2 odst. 1 písm. a) vyhlášky] se pokládá zejména zvláštní úprava pracovní doby (zkrácení pracovní doby, rozmnožení nebo prodloužení pracovních přestávek), snížení požadavků na pracovní výkon zaměstnance pracujícího v úkole, zákaz noční práce, zákaz práce v prašném prostředí a pod.

14. Za podstatný pokles výdělku zaměstnance (§ 2 odst. 1 vyhlášky) se považuje trvalý úbytek výdělku, který činí alespoň 30 % jeho průměrného ročního výdělku, po případě průměrného ročního výdělku, z něhož mu byl důchod vyměřen. Průměrný roční výdělek se stanoví podle vyhlášky státního úřadu sociálního zabezpečení č. 2/1957 Ú. l.

15. Obecnými životními podmínkami (§ 2 odst. 3 vyhlášky) se rozumí souhrn obvyklých materielních, společenských a kulturních potřeb pracujícího. Obecné životní podmínky značně ztěžuje takové zhoršení zdravotního stavu, které se projevuje zjevnými chorobnými příznaky nebo vadami, pro něž může pracující vykonávat úkony běžného života (oblékání, obstarávání jídla, cesta do práce), a uspokojovat obvyklé společenské a kulturní potřeby (návštěva veřejných místností a kulturních podniků a pod.) jen se značnými obtížemi při srovnání se zdravým pracujícím, žijícím v podobném prostředí. **Na příklad:** Za trvalé zhoršení zdravotního stavu, které značně ztěžuje obecné životní podmínky, je pokládat značné funkční poruchy pohybového ústrojí (stavy po amputacích končetin), těžké deformity, ortopedické vady nebo obrny s podstatně sníženou funkcí postižených orgánů) nebo výpady smyslových funkcí (úplná hluchota, značná zraková porucha blížící se slepotě).

16. Částečná invalidita jednotlivě hospodařícího rolníka nebo spolupracujícího člena rodiny osoby samostatně hospodařící (§ 2 odst. 4 vyhlášky) předpokládá, že trvalé zhoršení zdravotního stavu nastalo následkem pracovního úrazu nebo nemoci z povolání. Při zkoumání, zda jest splněna tato podmínka, musí posudková komise vzít v úvahu i takové následky pracovního úrazu nebo nemoci z povolání, které zhoršily nebo uspíšily postup chorobných stavů již trvajících, takže částečná invalidita byla pracovním úrazem nebo nemocí z povolání dovršena. Podstatným poklesem pracovní schopnosti se rozumí takový pokles tělesných nebo duševních sil, který způsobuje snížení pracovního výkonu aspoň o třetinu. **Na příklad:** Pracující měl kornatění mozkových cév a tento nepříznivý zdravotní stav se zhoršil nebo urychlil úrazem hlavy, utrpěným při práci; pracující měl epilepsii a jeho nepříznivý zdravotní stav se zhoršil onemocněním brucelosou.

17. Obvyklé práce spojené s vedením domácnosti (§ 3 odst. 1 vyhlášky) je soubor prací, které se pravidelně denně vyskytují, tedy práce, jejichž zanedbáním domácnost upadá. Při tom nutno přihlížet ke konkrétním potřebám té které domácnosti. Záleží i na tom, zda jde o domácnost ve městě nebo na venkově, zda je usnadněno obstarávání domácích prací na příklad tím, že není třeba donášet vodu, že je v bytě zavedeno topení plynem nebo elektřinou a pod.

18. Trvale nepříznivý zdravotní stav vdovy (§ 3 odst. 2 vyhlášky), který je podmínkou nároku na vdovský důchod, nemusí nastat za trvání manželství. Zaměstnání je přiměřené schopnostem vdovy, jestliže vdova stačí na toto zaměstnání svými tělesnými a duševními schopnostmi se zřetelem k dovednostem, vědomostem a zkušenostem získaným předchozí činností.

III.

Posudky.

19. Orgány sociálního zabezpečení rozhodují o nárocích na důchody, jejichž podmínkou je invalidita nebo částečná invalidita žadatele o důchod (důchodce), na základě posudku posudkové komise sociálního zabezpečení o invaliditě nebo částečné invaliditě a její příčině.

20. Posudkové komise sociálního zabezpčení jsou při posuzování invalidity a částečné invalidity povinny řídit se těmito směrnicemi, opírat se o poznatky lékařské vědy a při tom dbát posudkových hledisek podle odborných pokynů státního úřadu sociálního zabezpečení. Při hodnocení zdravotního stavu a posuzování pracovní schopnosti jsou povinny přihlédnout ke všem zvláštním okolnostem jednotlivých případů a úplně zjistit všechny rozhodné skutečnosti.

Předseda:

Erban v. r.

74.

SMĚRNICE

Ústřední správy vodního hospodářství

ze dne 27. března 1957

o jakosti povrchových vod v recipientech.

Ústřední správa vodního hospodářství v dohodě s ministerstvem zdravotnictví a ostatními zúčastněnými ústředními úřady stanoví podle § 16 odst. 1. vládního nařízení č. 70/1956 Sb., kterým se provádí zákon č. 11/1955 Sb., o vodním hospodářství:

Oddíl I.

Jakost vody v recipientech.

Čl. 1.

(1) Jakost vody ve vodních tocích, ve vodních nádržích a jiných recipientech nesmí být ovlivňována vypouštěním odpadních vod do recipientu nebo jiným užíváním vody (na př. říční plavbou) nad mez pří-

pustnou s hlediska obecného zájmu nebo zájmů oprávněných uživatelů vody podle zásad dále uvedených.

(2) Takovým užíváním vody nesmí být jakost vody zhoršována tak, že by

a) působila fysikálním a chemickým složením nebo biologickým a bakteriologickým oživením závadné poměry zdravotní,

b) byl hrubě porušován přirozený stav vody obsahem látek znemožňujících nebo podstatně ztěžujících její užívání v recipientu pro jiné národohospodářsky důležité účely a obsahem látek znemožňujících oživení toku normálními organismy nebo snižujících samočisticí schopnost toků, jakož i přítomností zapáchajících látek.

(3) Jakost vody v recipientech nesmí být narušována zejména tím, že by:

a) se podstatně zvýšil obsah suspendovaných látek, zvláště způsobilo-li by takové zvýšení tvoření jesepů, usazením nebo souvislého povlaku na dně nebo březích koryta, nebo látek, které by škodily vodním organismům; meze přípustné koncentrace stanoví vodohospodářské a zdravotnické orgány,

b) se tvořila na hladině recipientu vlivem vypouštěných odpadních vod pěna přesahující 20 % celkové plochy hladiny s výjimkou tratí bezprostředně pod jezy, nebo že by se vytvořil souvislý tukový film, po případě jiné plovoucí látky v závadném rozsahu,

c) odpadní vody zvyšovaly nebo snižovaly koncentraci vodíkových iontů průměrného přirozeného stavu vody v recipientu o více než jeden řád (na př. při průměrném pH 6,5 vody v recipientu jsou přípustné změny nejvýše v mezích ph 5,5—7,5), nikoliv však o více než do mezí uvedených v příloze 1 a s přihlédnutím k podmínkám uvedeným v tomto článku,

d) se vypouštěly do recipientu látky, které by přímo nebo při svém rozkladu nepřípustně snižovaly obsah kyslíku ve vodě recipientu. V tratích bezprostředně pod výtokem odpadních vod lze připustit BSK_5 (biochemická spotřeba kyslíku za 5 dnů) vody recipientu po smíšení s odpadní vodou do 5 mg/l a výjimečně do 7—8 mg/l za podmínky, že se sníží BSK_5 vody recipientu samočištěním na hodnoty odpovídající příslušnému užívání vody před nejbližším místem použití vody, ležícím po proudu. Další podmínkou je, že proti vypouštění takových látek není námitek s hlediska hygienicko-epidemiologického a že vyšší hodnoty BSK_5 se připouštějí jen v peřejnatých úsecích recipientů, nepoklesne-li obsah kyslíku v těchto tratích v průměru teplých dnů 5 mg/l. Odpadní vody obsahující látky, které mají okamžitou spotřebu kyslíku, se musí před vypouštěním do recipientu okysličit nebo očistit od těchto látek;

e) se užíváním vody změnila její teplota o více než ± 5° C proti přirozené teplotě, při čemž v letním období nesmí překročit u vod pstruhových 20 °C a u vod mimopstruhových 25 °C,

f) při laboratorním vyšetřování zabarvení vody recipientů I. a II. třídy bylo patrné ve vrstvě 20 cm, u recipientů III. třídy ve vrstvě 10 cm vysoké. Zabarvení se posuzuje při smíšení vzorku odpadní vody s vodou v recipientu v poměru, který odpovídá zředění odpadní vody v toku při 355denní vodě, t. j. při průtoku, který podle dlouhodobého průměru v určitém profilu toku je dosažen nebo překročen po 355 dní v roce;

g) byla do recipientů vypouštěna odpadní voda z infekčních oddělení nemocnic, léčebných ústavů pro choroby infekční, výzkumných a vyšetřovacích ústavů z oboru humánní a veterinární mediciny, ústavů pro výrobu očkovacích látek, z jatek a ze sanitních porážek, kafilerií, koželužen, z praní vlny, z výroby želatiny a podobně, bez řádného předčištění, dostatečné desinfekce, po případě sterilisace,

h) byly vypouštěny do recipientu odpadní vody radioaktivní; takové vody je nutno před vypuštěním desaktivovat; přípustná hranice pro jejich vypouštění do recipientu je 10^{-4} mikrocurie na 1 litr, pokud není známo, o který radioisotop jde. Maximálně přípustná intensita radioaktivity ve vodě pitné je 10^{-7} mikrocurie na 1 mililitr (1 ml). Přípustné koncentrace pro některé jednotlivé isotopy ve vodě jsou uvedeny v orientačních hodnotách v části B. přílohy č. 2.

Čl. 2.

Při posuzování vlivu odpadních vod nebo jiného užívání vody na vodu v recipientech je nutno přihlížet k samočisticí schopnosti toku, k chovu ryb, jejich rozmnožování a zachovávání přirozených migrací, k potřebné jakosti vody v místě nejbližšího užívání, jakož i k tomu, že je nutno počítat v budoucnosti s dalším rozvojem a výstavbou závodů a sídlišť, které jakost vody nepříznivě ovlivní.

Je nutno také přihlížet i ke škodlivosti látek, které se vypouštějí do recipientu. V příloze 2. se stanoví meze škodlivosti některých jedovatých látek; údaje uvedené pod písmenem A. přílohy jsou závazné.

Při stanovení mezí škodlivosti jedovatých látek, pokud nejsou uvedeny v příloze č. 2, je třeba si ověřit přípustnou koncentraci vhodným způsobem a pro konkretní případy brát zřetel na skutečné poměry v ovlivněné trati recipientů, po případě na poměry, které se vyvinou uskutečňováním plánovaných opatření. Poněvadž samočisticí schopnost toku a výživa větších vodních organismů závisí zejména na mikroorganismech, je třeba vždy uvážit škodlivost látek i pro mikroorganismy.

Čl. 3.

(1) Pro posouzení znečištění recipientu je směrodatná 355denní voda průměrného roku. V období kampaně cukrovarnické, škrobárenské a podobně je směrodatný nejmenší průměrný 30denní průtok vyskytující se v období této kampaně jednou za 20 let.

(2) Výpočty se provádějí za předpokladu, že pod místem vyústění dojde k úplnému promísení vypouštěné odpadní vody s vodou v recipientu.

Oddíl II.

Klasifikace recipientů.

Čl. 4.

Čistota vody v recipientech se posuzuje podle přílohy č. 1 s přihlédnutím k podmínkám uvedeným

v článku 1 pod bodem 3, podle většího počtu pozorování alespoň z jednoho roku a ze všech ročních období.

Čl. 5.

(1) Jakost vody v recipientech má s přihlédnutím k podmínkám uvedeným v článku 1 bod 3 odpovídat těmto požadavkům:

a) Voda v recipientech, které se užívá po úpravě jako pitné vody nebo k účelům, pro něž se vyžaduje jakost pitné vody, musí mít uchovány přirozené podmínky a odpovídat jakostně I.—II. třídě (viz přílohu č. 1). Do takových vod v oblasti ochranných pásem se nesmí vypouštět látky a vody hygienicky závadné.

b) Voda v recipientech, které se užívá po úpravě jako vody užitkové a v přirozeném stavu k chovu ryb, k zemědělským závlahám a pro rekreaci, má jakostně odpovídat alespoň III. třídě (viz přílohu č. 1). Voda v recipientu nesmí po smíšení s odpadními vodami nabývat ani přímo v toku ani po chlorování specifických pachů a příchutí, které by znemožňovaly její užívání pro účely, jimž má sloužit.

Obsah rozpuštěného kyslíku ve vodě nemá klesnout pod 50 % nasycení. Ve vodách určených pro chov méně odolných ryb kaprovitých nesmí obsah rozpuštěného kyslíku (i za teplých období) klesnout pod 4 mg/l.

Vrstva sedimentu nesmí podléhat ani v tišinách anaerobnímu rozkladu (vznik černého bahna) a nesmí se tvořit viditelné porosty plísní a bakterií (Apodya, Sphaerotilus a pod.).

c) Voda v recipientu, které se užívá po úpravě jako provozní vody v průmyslových závodech, po případě bez úpravy v závodech, které nemají zvláštních nároků na provozní vodu, má odpovídat alespoň IV. třídě čistoty (viz přílohu č. 1). Obsah rozpuštěného kyslíku ve vodě recipientu nesmí klesnout pod 30 % nasycení (po případě pod 3 mg/l podle přílohy č. 1).

(2) Voda v V. třídě čistoty je k užívání uvedenému v odstavci 1 nevhodná. Je třeba dbát o to, aby si vody, které v současné době mají vlastnosti toků I., II. a III. třídy čistoty tyto třídy čistoty uchovaly. U vod IV. a V. třídy je nutno usilovat o to, aby se jejich čistota zvýšila alespoň na III. třídu čistoty, pro všechny tratě recipientů.

Oddíl III.

Ustanovení závěrečná.

Čl. 6.

Výjimky z ustanovení těchto směrnic může povolit Ústřední správa vodního hospodářství v dohodě s ministerstvem zdravotnictví. Výjimky nelze však povolit nově budovaným závodům (§ 9 zák. č. 11/1955 Sb.), po případě pro vodu určenou k zásobování obyvatelstva pitnou vodou.

Ústřední správa vodního hospodářství může v dohodě s ministerstvem zdravotnictví pověřit povolováním výjimek odbor vodního hospodářství rady příslušného krajského národního výboru ve spolupráci s příslušným krajským hygienikem.

Čl. 7.

V oboru péče o čistotu vod jsou prozatím závazná ustanovení „Rámcových směrnic pro odběr vzorků a jednotné vyšetřování vod povrchových a odpadních", uveřejněných ve Věstníku ministerstva techniky č. 9/1950 a „Směrnice pro podrobný průzkum průmyslových odpadních vod ve výrobních podnicích", uveřejněných ve Věstníku ministerstva techniky č. 24/1950, jakož i „Směrnic Československého fenolového výboru pro zjišťování některých součástí odpadních fenolových vod".

Poznámka: Do doby, než budou vydány prověřené nové jednotné metody pro rozbor povrchových vod, lze použít i příručky vydané ministerstvem potravinářského průmyslu se souhlasem hlavního hygienika JAM č. 2 (Jednotné analytické metody).

Čl. 8.

Tyto směrnice nabývají účinnosti dnem 1. dubna 1957.

První náměstek předsedy:
Ing. **Jiroušek** v. r.

Příloha č. 1.

Kriteria čistoty toků v ČSR.

Třída toků:	BSK_5 mg/l		Rozpušt. O_2 mg/l		pH		B coli průměr pod	Biologické pásmo
	průměr pozorování	maximálně nebývá obvykle	průměr bývá obvykle	minimálně bývá	minimum	maximum		
I. výtečná	pod 1	nad 2	nad 9	6,5	6,5	8,5	1000	beta-oligosaprobní
II. dobrá	1 až 2	nad 3	nad 7	6,0	6,5	8,5	10000	alfaoligosaprobní
III. přípustná	2 až 3	nad 5	nad 5	4,0	6,0	9,0	50000	betamesosaprobní
IV. pochybná	3 až 5	nad 7	nad 4	3,0	5,0	9,5	200000	alfamesosaprobní
V. nevhodná	nad 5	—	pod 4	—	—	—	nad 200000	polysaprobní

Příloha č. 2.

Meze přípustných koncentrací některých toxických a škodlivých látek pro vodu v recipientech.

Při posuzování přípustnosti koncentrace i meze škodlivosti je třeba uvážit, že dosavadní údaje nejsou jednotné a vztahují se převážně na různé druhy ryb a jen v menší míře na ostatní organismy, jejichž život však je pro samočisticí pochody v toku a pro výživu ryb důležitý. Jedovatost specifických látek závisí na celé řadě faktorů, jejichž vliv je dosud nedostatečně znám, zejména závisí na pH vody, teplotě, množství rozpuštěného kyslíku, na vzájemné kombinaci různých látek, jež může způsobit znásobení, sečítání nebo snížení toxických účinků a podobně.

A. Množství toxických a škodlivých látek v toku nesmí za žádného průtoku překročit tyto hodnoty:

a) **látek toxických:**	mg/l
olovo (Pb)	0,1
arsen (As)	0,05
měď (Cu)	0,1
nikl (Ni)	0,1
selen (Se)	0,05
rtuť (Hg)	0,005
Kadmium (Cd)	0,1
zinek dvojmocný (Zn^{II})	5,0
chrom šestomocný (Cr^{VI})	0,1
chrom trojmocný (Cr^{III})	0,5
kyanidy (CN)	0,1
sirovodík	0,5
sirouhlík	1,0
nafta a deriváty, uhlovodíky v rozpuštěném stavu:	0,1
volný chlor (Cl)	stopy
sirník	0,5
tetrachlor-methan	5,0
DDT (technický)	0,2 (je-li DDT rozpuštěn v tetrachloru nebo petroleji, také s ohledem na přípustné koncentrace těchto rozpustidel)
dinitronaftalin	1,0 pro recipienty I.—III. tř. 2,0 pro recipienty IV.—V. tř.
chlorbenzol	0,1
trinitrotoluol	0,5
dinitrobenzol	0,5
dinitrochlorbenzol	0,5
tetranitrometan	0,5
fluoridy	1,0

fenoly: pro veřejné zásobování chlorovanou vodou nesmí po přidání chloru vzniknout chlorfenolový zápach;

b) **látek škodlivých:**

chloridy Cl	150,0

sírany (SO_4'') podle ČSN-73-2020 (škodlivost na beton z portlandského a jiných druhů cementu).

B. **Maximální přípustné koncentrace jednotlivých radioisotopů ve vodě (orientační).**

Prvek:	Poločas:	Mikrocurie na ml:
U 238	$4{,}51 \times 10^9$	8×10^{-5}
U 233	$1{,}63 \times 10^5$ let	$1{,}5 \times 10^{-4}$
Ra 226	1590 let	4×10^{-8}
RN 222	3,825 dnů	2×10^{-6}
Pu 239	$2{,}40 \times 10^4$ let	$1{,}5 \times 10^{-8}$
Po 210 rozp.	138 dnů	3×10^{-5}
C 14 (Co_2)	5,720 let	3×10^{-3}
H 3	12,46 let	0,2
Ca 45	152 dnů	5×10^{-4}
P 32	14,3 dnů	2×10^{-4}
K 42	12,40 hod.	1×10^{-2}
S 35	87,1 dnů	5×10^{-3}
Na 24	14,9 hod.	8×10^{-3}
Cl 36	$4{,}0 \times 10^5$ let	2×10^{-3}
Fe 55	2,90 let	4×10^{-3}
Fe 59	47 dnů	1×10^{-4}
Mn 56	2,6 hod.	0,15
Cu 64	12,80 hod.	8×10^{-2}
J 131	8,0 dnů	3×10^{-5}
Sr 89	53 dnů	7×10^{-5}
Sr 90 + Y 90	25 roků	8×10^{-7}
Ar 41	1,82 hod.	5×10^{-4}
Xe 133	5,3 dnů	4×10^{-3}
Xe 135	13 min.	1×10^{-3}
Co 60	5,3 let	2×10^{-2}
Au 198	2,69 dnů	3×10^{-3}
Au 199	3,3 dnů	7×10^{-3}
Cr 51	26,0 dnů	0,5
Ni 59	1,54 dnů	0,25
Mo 99	68,0 hod.	14

Podle W. Christa: Kernpsysikalische und Kernchemische Probleme aus dem Gebiet der Wasserwirtschaft. — 1956.

Závody na těžbu uranu:

U 228 U 234 U 235	přírodní uran (směs isotopů U 228, U 234, U 235)	5×10^{-5} miligramů/litr

C. **Škodlivost některých látek pro závlahy (orientační).**

Závadné jsou jednak látky nevhodné koncentrace, jednak látky působící nepříznivé změny v původních vlastnostech, na př. železité vody ucpávají půdní póry, vody s větším obsahem chloridů nebo síranů zhoršují chemický stav půdy.

	Pramen:
Arsenové sloučeniny: 1,2 mg/l As_2O_3 škodí	M
10—100 mg/l As_2O_3 usmrcuje rostliny	M
Bor: jeho sloučeniny působí škodlivě v koncentraci 0,5—4 mg/l	M, Da

	Pramen:
Hlinité soli: 1 mg/l Al škodí	M
Chloridy: 150—350 mg/l způsobuje zasolení půd (zejména písčitých)	M, Da
500 mg/l může ohrožovat rostliny	M
Chromité soli: 100 mg/l $Cr_2SO_4/_3$ působí (Cr‴) nepříznivě na obiloviny a kukuřici	M
Chromany (CrO_4″) 0,1 mg/l v písčité půdě škodí obilovinám a luštěninám	M
Kyselé vody jsou pro závlahy nevhodné — — vyluhují živiny (Ca O)	
Sloučeniny olova: Při stopách působí nepříznivě na pšenici, u jiných plodin ve stopách stimulují, avšak ve větším množství (desítky mg) rostliny hynou.	
Síran nikelnatý: při 2,5 mg/l jako NiO zastavuje růst	M
Sírany: 200—480 mg/l jsou pro rostliny škodlivé, zejména síran železnatý způsobuje zkyselení půdy	Da
Sloučeniny mědi: mají při nízkých koncentracích většinou stimulační účinek, 5—10 mg/l v živných roztocích škodí	M
Soli: obsah 500—1400 mg/l elektrolytů, při čemž poměr Na:(Ca+Mg+Na+K) nemá přestoupit (40—60):100, přípustné	M
množství rozpuštěných solí 1—1,5 g/l	K

Některé soli kovů při koncentraci ve stopách mají stimulační účinky, ačkoliv při větší koncentraci jsou škodlivé. O vhodnosti vody rozhoduje zásadně vegetační pokus, kterým se zjistí po případě i možnost hnojivého využití resp. potřebné ředění.

Údaje o toxicitě byly převzaty z těchto pramenů:

K = Kostjakov: Osnovy melioracij (5. vydání — Moskva 1951).

Da = Davis: Handbook of Applied Hydraulics (1952).

M = Meinck—Stoof: Industrieabwässer (G. Fischer, Stuttgart 1953).

ÚŘEDNÍ SDĚLENÍ

Z krajského národního výboru v Liberci.

Územní změny.

Krajský národní výbor v Liberci usnesením ze dne 26. ledna 1957 podle § 4 odst. 2 zákona č. 13/1954 Sb., o národních výborech, provedl s účinuností od 1. ledna 1957 tyto územní změny:

1. Odloučil od obce Hejnice v okrese Frýdlant osadu Bílý Potok a vytvořil z ní samostatnou obec, pro kterou ministr vnitra stanovil podle § 1 zákona č. 266/1920 Sb. úřední název „Bílý Potok".

2. Odloučil od obce Dětřichov v okrese Frýdlant osady Albrechtice a Filipov a vytvořil z nich samostatnou obec; ministr vnitra stanovil podle § 1 zákona č. 266/1920 Sb. pro nově utvořenou obec úřední název „Albrechtice u Frýdlantu", při čemž název Filipov se stává úředním názvem osady obce Albrechtice u Frýdlantu.

3. Odloučil od obce Malá Skála v okrese Turnov osady Mukařov a Želeč a vytvořil z nich samostatnou obec, pro kterou ministr vnitra stanovil podle § 1 zákona č. 266/1920 Sb. úřední název „Mukařov", při čemž název Želeč se stává úředním názvem osady obce Mukařov.

4. Vyčlenil z obce Bítouchov v okrese Mnichovo Hradiště osadu Malý Rečkov a domy čp. 22, 23, 24, 26 a 27 osady Dolánky a připojil je k obci Malá Bělá v témže okrese; název Malý Rečkov se stává úředním názvem osady obce Malá Bělá.

5. Vyčlenil z obce Vrát v okrese Semily místní část „V Propasti" a část zvanou „Hamerčice" a z obce Smrčí v témže okrese místní část zvanou Štípek s domy čp. 31, 38, 58, 60, 61 a dům čp. 70 osady Dlouhý v obci Smrčí a připojil je k obci Železný Brod. Názvy „V Propasti" a „Štípek" se stávají úředními názvy místních částí obce Železný Brod.

6. Odpojil od obce Smrčí v okrese Semily domy čp. 35, 59 a 63 osady Dlouhý a připojil je k obci Koberovy v témže okrese.

7. Změnil hranice obcí Stráž nad Nisou, Radčice a Liberec v okrese Liberec tak, že

a) hranice mezi obcemi Stráž nad Nisou a Liberec tvoří vodní náhon ppč. 389 a potok Černé Nisy, ppč. 824, 390/2, 390/3 a 658 kat. území Staré Pavlovice až k silnici Liberec—Frýdlant. Dále pokračuje asi 75 m po západní straně této silnice až ke křižovatce se silnicí Kateřinky—Stráž nad Nisou, kde překračuje na východní stranu na trojznak S. R. SP.

b) Hranice mezi obcemi Stráž nad Nisou a Radčice vedou od uvedeného trojznaku S. R. SP po východní straně silnice Liberec—Frýdlant.

c) Hranice mezi obcemi Liberec a Radčice začínají na trojznaku S. R. SP a tvoří je severní strana silnice Kateřinky—Stráž nad Nisou.

Vedoucí odboru pro vnitřní věci:
Dr. **Suchý** v. r.

Z rektorátu Českého vysokého učení technického v Praze.

Konkurs na místa profesorů a docentů.

Rektor Českého vysokého učení technického v Praze vyhlašuje konkurs na místa profesorů a docentů na fakultě:

strojní:

profesora a docenta nauky o kovech a metalografie a

tří docentů matematiky;

radiotechniky:

profesora a docenta matematiky
profesora nebo docenta fysiky
docenta silnoproudé elektrotechniky
docenta pro obor radiových přijimačů.

Obecné podmínky konkursu a požadovaná kvalifikace jsou uvedeny ve směrnicích ministerstva školství a kultury uveřejněných v sešitě 3 Věstníku ministerstva školství a kultury z roku 1957.

Řádně doložené žádosti zasílejte **do 30. dubna 1957** studijnímu oddělení rektorátu Českého vysokého učení technického, Praha II, Myslíkova 7.

Rektor:
Akademik **Ježdík** v. r.

*

Konkurs na místo odborného asistenta pro stavební konstrukce.

Rektor Českého vysokého učení technického v Praze vyhlašuje konkurs na místo odborného asistenta pro stavební konstrukce na fakultě ekonomicko-inženýrské.

O místo se mohou ucházet pracovníci s ukončeným vysokoškolským vzděláním na fakultě inž. stavitelství směr konstruktivně dopravní a nejméně tříletou praxí v navrhování stavebních konstrukcí, zejména ocelových.

Obecné podmínky konkursu a požadovaná kvalifikace jsou uvedeny ve směrnicích ministerstva školství a kultury uveřejněných v sešitě 3 Věstníku ministerstva školství a kultury z roku 1957.

Řádně doložené žádosti zasílejte na děkanát fakulty ekonomicko-inženýrské, Praha II, Horská ul. č. 3, **do 30. dubna 1957**.

Prorektor:
Ing. **Kochman** v. r.

Z rektorátu vysoké školy železniční v Praze.

Konkurs na místo docenta technické fysiky.

Rektor vysoké školy železniční v Praze vyhlašuje konkurs na místo docenta z oboru technické fysiky na elektrotechnické fakultě.

Obecné podmínky konkursu a požadovaná kvalifikace jsou uvedeny ve směrnicích ministerstva školství a kultury uveřejněných v sešitě 3 Věstníku ministerstva školství a kultury z roku 1957.

Řádně doložené žádosti přijímá rektorát vysoké školy železniční v Praze 3, Sokolovská 83, **do 15. května 1957.**

Rektor:
Ing. **Bidlo** v. r.,
doktor technických věd.

Z rektorátu vysoké školy strojní v Liberci.

Konkurs na místa odborných asistentů.

Rektor vysoké školy strojní v Liberci vyhlašuje konkurs na místa odborných asistentů pro tyto obory:

a) společenské vědy,
b) matematika,
c) fysika,
d) elektrotechnika (vysoká frekvence nebo vakuová technika),
e) části strojů.

Obecné podmínky konkursu a požadovaná kvalifikace jsou uvedeny ve směrnicích ministerstva školství a kultury uveřejněných v sešitě 3 Věstníku ministerstva školství a kultury z roku 1957.

Řádně doložené žádosti předložte **do 15. května 1957** rektorátu vysoké školy strojní, Liberec, Hálkova 6.

Rektor:
Ing. Dr. **Kožoušek** v. r.

Vydavatel: Ministerstvo vnitra. — **Tiskne:** Knihtisk, národní podnik, základní závod 01 v Praze 1, Malá Strana, Karmelitská č. 6. — **Redakce a administrace:** Praha 1, Malá Strana, Tržiště č. 9. Telefon č. 498-41—49. — Předplatné na celý rok Kčs 60.—, na půl roku Kčs 30.— na čtvrt roku Kčs 15.—. Předplácet i lze na dobu nejméně čtvrt roku, vždy jen od 1. každého měsíce. — Zrušení odběru uznává se jen ke konci každého měsíce, nejpozději 8 dní před stanoveným datem. — Frankované reklamace se uznávají jen, dojdou-li do 8 dnů po vydání reklamovaného čísla. — Účet Státní banky čs. 149—5320. — Novinová sazba povolena poštovním úřadem Praha 022, č. 313-317-Be-55. — **Dohlédací poštovní úřad Praha 022.**